

Abstrakt

Z Lisabonské smlouvy vzešla nová funkce vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, který se měl stát tváří zahraniční politiku Evropské unie. Jedním z prostředků, které vysoký představitel může využívat, je společný návrh, jež podává společně s Evropskou komisí. Společných návrhů je několik typů. Všechny typy společných návrhů podané mezi léty 2010 a 2015 byly podrobeny analýze, ze které vyplynulo, že většina z nich je Radou EU přijímána. Jeden z typů společné návrhu Evropské komise a vysokého představitele, společný návrh nařízení, je nutný pro přijetí či modifikaci omezujících opatření Evropské unie vůči třetímu subjektu. Dva konkrétní příklady společných návrhů nařízení Rady EU týkající se omezujících opatření vzhledem k situaci v Sýrii byly podrobeny hlubší analýze, která ukázala, že při rozhodování o společné zahraniční politice jsou pro jednotlivé státy důležitější jejich vlastní zájmy před dosažením společného konsensu a v některých případech i před dodržováním společně dohodnutých politik EU.

Klíčová slova

Evropská unie, Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropská komise, nařízení Rady EU, Sýrie, Lisabonská smlouva